

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky Pardubice ze dne 10.08.2004, sp. zn. 13 To 227/2004, ECLI:CZ:KSHK:2004:13.TO.227.2004.1

Číslo: 32/2006

Právní věta: Pachateli trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., jehož se dopustil zakázaným řízením motorového vozidla, není vyloučeno uložit i trest propadnutí věci - motorového vozidla, které k jízdě použil. V případech, kdy pachatel spáchá uvedený trestný čin např. opakovaně nebo pod vlivem alkoholu, popř. za jiných okolností zvyšujících nebezpečnost činu pro společnost, může takový trest přispět k účinné ochraně společnosti.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové - pobočka Pardubice

Datum rozhodnutí: 10.08.2004

Spisová značka: 13 To 227/2004

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Propadnutí věci

Předpisy: § 55 tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 18. 6. 2004, sp. zn. 22 T 41/2004, ve výroku o nepodmíněném trestu odnětí svobody a nově obžalovanému uložil trest obecně prospěšných prací a trest propadnutí věci - osobního automobilu.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 18. 6. 2004, sp. zn. 22 T 41/2004, byl obžalovaný uznán vinným trestnými činy maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 písm. a) tr. zák. a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem a dále k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 roku a 6 měsíců.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se shora uvedeného trestného činu dopustil tím, že dne 25. 3. 2004 ve 23.30 hodin řídil v obci L. B. osobní automobil zn. Škoda 120, přestože před jízdou

požil alkoholické nápoje a jeho krev obsahovala 1,76 g/kg alkoholu a přestože byl opakovaně odsouzen za jízdu pod vlivem alkoholu trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 10. 1. 2003, sp. zn. 20 T 3/2003, který nabyl právní moci dne 11. 2. 2003, jímž mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 let, a dalším trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 20. 11. 2003, sp. zn. 20 T 156/2003, který nabyl právní moci dne 7. 1. 2004, mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 4 let.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný pouze do výroku o uloženém trestu. Zdůraznil, že v současnosti žije v podnájmu s přítelkyní, kterou během jejího studia zajišťuje ze svého výdělků, nepodmíněný trest by ohrozil jejich životní situaci a vzájemný vztah, obžalovaný sám začal navštěvovat dobrovolně protialkoholní léčebnu, má trvalé zaměstnání a byl by ochoten vykonávat trest obecně prospěšných prací. Navrhl, aby mu byl uložen trest mírnější, a to buď trest obecně prospěšných prací nebo podmíněně odložený trest odnětí svobody.

S ohledem na obsah odvolání a vznesených námitek proti napadenému rozsudku přezkoumal odvolací soud ve smyslu § 254 odst. 1 tr. ř. v napadeném rozsudku pouze výrok o trestu a správnost postupu řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, aniž by shledal důvody, pro něž by bylo nutné přezkoumávat další výroky ve smyslu § 254 odst. 2 tr. ř. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Obžalovaný byl uznán vinným trestnými činy podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a § 201 písm. a) tr. zák., na který zákon stanoví trest odnětí svobody až na 1 rok. V případě takového trestného činu by uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody přicházelo v úvahu podle § 39 odst. 2 tr. zák. pouze za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k dosažení účelu trestu.

Okresní soud v napadeném rozhodnutí zcela důvodně poukázal na skutečnost, že obžalovaný se stejného úmyslného jednání dopustil již opakovaně, neboť již 2x byl pravomocným soudním rozhodnutím postižen za řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu a v době vysloveného zákazu řízení. Předchozí uložení peněžitých trestů spolu s tresty zákazu činnosti obžalovanému nezabránilo v opakování stejného trestného činu. Uvedené okolnosti skutečně znamenají nutnost postihnout obžalovaného důraznějším trestem. V dané věci však bylo třeba vzít v úvahu i skutečnost, že obžalovaný dosud nevykonával nepodmíněný trest odnětí svobody, projevil ochotu vykonávat trest obecně prospěšných prací, který již v dřívější trestní věci rovněž řádně vykonal, a odvolací soud dospěl k závěru, že s ohledem na povahu spáchané trestné činnosti lze dostatečně účinně zajistit ochranu společnosti a nápravu obžalovaného i jiným trestem než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Po zrušení výroku o trestu odnětí svobody z napadeného rozsudku proto odvolací soud obžalovanému uložil trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, tedy rovněž trest, který bude přímo vykonáván a mohl by adekvátně nahradit krátkodobý nepodmíněný trest odnětí svobody, a vedle toho ještě další trest propadnutí věci, kterou obžalovaný použil ke spáchání trestného činu, totiž staršího osobního automobilu, který obžalovaný řídil v době uložení zákazu činnosti a pod vlivem alkoholu. Trest propadnutí věci, jejíž hodnota není nepřiměřená závažnosti spáchané trestné činnosti a výši v úvahu přicházejícího peněžitého trestu, by měl obžalovanému zabránit v opakování trestné činnosti, když součet postupně uložených trestů zákazu činnosti znemožní obžalovanému na řadu let řízení motorových vozidel.

Nezměněn zůstal v napadeném rozsudku jak výrok o vině trestnými činy podle § 171 odst. 1 a § 201 tr. zák., tak i výrok o trestu zákazu činnosti, když obžalovaný velmi hrubým způsobem porušil povinnosti řidiče, nicméně s ohledem na délku předchozích nevykonaných trestů stejného druhu nebylo možné uložit trest zákazu činnosti v důraznější výměře.